

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลผลิตการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจาก...

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยยังมีความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงินซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่จะช่วยให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงอายุที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยังทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างใดก็ได้ ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก รวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการจ้างงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ

ก่อให้เกิด...

ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติ การพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้าทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธการพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถดึงดูดแข่งขันในเวทีการแข่งขันที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์มิตร เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจ เพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักใน

ด้านต่างๆ...

ด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตยระดับจังหวัดและ
จุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็น
เป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับ
ยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาค
ตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

**“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”** หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อ
ผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ
และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม
ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและ
ความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร
ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการ
อยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและ
ศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและ
ภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และ

มีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงใน
เอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา
พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็น
กลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความ
สามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคง
ในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร
พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้า
สู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการ
พัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การ
สหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องม
ีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้ง
จากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการ
พัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้า
อย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต
การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้าง
การพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม
และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชน
ให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐาน

ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกลาง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง
และยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และ
ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

- ๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

- ๕.๑ หลักการ
- ๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
- ๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

สภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

๑) ขนาดที่ตั้งและอาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่รวมกัน ๑๓,๘๘๑.๗๕๔ ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับกลุ่มจังหวัดใกล้เคียง และประเทศเพื่อนบ้าน ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับ กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ๑ (ราชบุรี นครปฐม กาญจนบุรี สุพรรณบุรี)
ทิศใต้	ติดกับกลุ่มจังหวัดภาคใต้่าวไทย (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง)
ทิศตะวันออก	ติดกับทะเลอ่าวไทย กรุงเทพมหานคร และกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง (สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา นครนายก สระแก้ว ปราจีนบุรี)
ทิศตะวันตก	ติดกับประเทศเมียนมาร์

๑.๑) ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม โดยมีชายฝั่งทะเลยาว ๓๕๙ กิโลเมตร ประกอบด้วยจังหวัดสมุทรสาคร ๔๒ กิโลเมตร จังหวัดสมุทรสงคราม ๒๓ กิโลเมตร จังหวัดเพชรบุรี ๘๒ กิโลเมตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๒๑๒ กิโลเมตร และเป็นปากแม่น้ำ สำคัญ ๔ สาย ที่ไหลลงสู่ทะเลอ่าวไทย คือ แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำเพชรบุรี แม่น้ำปราณบุรีด้านทิศตะวันตกในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ มีลักษณะเป็นที่ราบชัน แล้วค่อยลาดต่อกันมาทางทิศตะวันออก เกิดเป็นสันปันน้ำแบ่งน้ำส่วนหนึ่งไหลลงสู่พม่า และทางทิศตะวันออกเป็นต้นน้ำของแม่น้ำเพชรบุรี แม่น้ำปราณบุรี และมีแม่น้ำภูมิประเทศของคลองหลายสาย กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ จึงเหมาะแก่การทำนา ทำสวน ทำนาเกลือ การประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

๑.๒) ลักษณะภูมิประเทศ

ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในฤดูฝนอิทธิพลของลมที่พัดมาจากทิศใต้และอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงฤดูหนาวอุณหภูมิเฉลี่ย ๒๘ องศาเซลเซียส โดยแบ่งฤดูกาลออกเป็น ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ – กลางเดือนพฤษภาคม
ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม – กลางเดือนตุลาคม
ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม – เดือนกุมภาพันธ์

๒) การปกครอง

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วยจังหวัด ๔ จังหวัด แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๒๒ อำเภอ ๒๑๗ ตำบล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๔ แห่ง เทศบาล ๔๖ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๑๗๓ แห่ง ดังนี้

จังหวัดสมุทรสาคร	➡ ๑ อบจ., ๓ อำเภอ , ๔๐ ตำบล , ๑๑ เทศบาล , ๒๖ อบต.
จังหวัดสมุทรสงคราม	➡ ๑ อบจ. , ๓ อำเภอ , ๓๖ ตำบล, ๗ เทศบาล , ๒๘ อบต.
จังหวัดเพชรบุรี	➡ ๑ อบจ. , ๘ อำเภอ , ๙๓ ตำบล , ๑๓ เทศบาล , ๗๑ อบต.
จังหวัดประจวบ	➡ ๑ อบจ. , ๘ อำเภอ ๔๘ ตำบล , ๑๕ เทศบาล , ๔๘ อบต.

ประชากร

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีประชากรรวม ๑,๖๗๓,๘๑๗ คน ชาย ๘๑๗,๔๘๖ คน หญิง ๘๕๖,๓๓๑ คน จำนวนครัวเรือน ๖๗๒,๑๐๗ ครัวเรือน (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕) ประชากรมีลักษณะผสมผสาน มีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่หลากหลาย

สถานตำรวจ

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีสถานีตำรวจ รวม ๔๑ สถานี แบ่งพื้นที่จังหวัด ดังต่อไปนี้

- จังหวัดสมุทรสาคร ๕ แห่ง คือ ๑) สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรสาคร ๒) สถานีตำรวจภูธรกระทุ่มแบน ๓) สถานีตำรวจภูธรบ้านแพ้ว ๔) สถานีตำรวจภูธรบางโทรัด ๕) สถานีตำรวจภูธรโคกขาม
- จังหวัดสมุทรสงคราม ๕ แห่ง ๑) สถานีตำรวจภูธรสมุทรสงคราม ๒) สถานีตำรวจภูธรอัมพวา ๓) สถานีตำรวจภูธรบางคนที ๔) สถานีตำรวจภูธรลาดใหญ่ ๕) สถานีตำรวจภูธรยี่สาร
- จังหวัดเพชรบุรี ๑๔ แห่ง คือ ๑) สถานีตำรวจเมืองเพชรบุรี ๒) ภูธรสถานีตำรวจภูธรเขาย้อย ๓) สถานีตำรวจภูธรชะอำ ๔) สถานีตำรวจภูธรบ้านลาด ๕) สถานีตำรวจภูธรบ้านแหลม ๖) สถานีตำรวจภูธรท่ายาง ๗) สถานีตำรวจภูธรหนองหญ้าปล้อง ๘) สถานีตำรวจภูธรแก่งกระจาน ๙) สถานีตำรวจภูธรหนองจอก ๑๐) สถานีตำรวจภูธรท่าไม้รวก ๑๑) สถานีตำรวจภูธรหาดเจ้าสำราญ ๑๒) สถานีตำรวจภูธรบางตะบูน ๑๓) สถานีตำรวจภูธรไร่สะท้อน ๑๔) สถานีตำรวจภูธรราชภัฏ
- จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๑๗ แห่ง คือ ๑) สถานีตำรวจภูธรเมืองประจวบคีรีขันธ์ ๒) สถานีตำรวจภูธรหัวหิน ๓) สถานีตำรวจภูธรหนองพลับ ๔) สถานีตำรวจภูธรปราณบุรี ๕) สถานีตำรวจภูธรปากน้ำปราณ ๖) สามร้อยยอด ๗) สถานีตำรวจภูธรโกสุมพิสัย ๘) สถานีตำรวจภูธรบางสะพานน้อย ๙) สถานีตำรวจภูธรบางสะพาน ๑๐) สถานีตำรวจภูธรธงชัย ๑๑) สถานีตำรวจภูธรทับสะแก ๑๒) สถานีตำรวจภูธรห้วยยาง ๑๓) สถานีตำรวจภูธรสามกระชาย ๑๔) สถานีตำรวจภูธรกุยบุรี ๑๕) สถานีตำรวจภูธรยางชุม ๑๖) สถานีตำรวจภูธรอ่าวน้อย ๑๗) สถานีตำรวจภูธรคลองวาฬ

การศึกษา

- มีสถานศึกษาทุกระดับ รวมทั้งสิ้น ๗๘๗ แห่ง

ศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีศาสนาสถาน จำนวน ๗๓๘ แห่ง ประกอบด้วยวัด ๖๘๗ แห่ง มัสยิด ๒๕ แห่ง และโบสถ์คริสต์ ๒๖ แห่ง

การสาธารณสุข

มีสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ/เอกชน ทั้งสิ้น ๓๓๑ แห่ง แยกเป็นโรงพยาบาล ๒๙ แห่ง สถานีอนามัย/ศูนย์บริการสาธารณสุข ๓๐๒ แห่ง

๓) โครงสร้างพื้นฐาน

๓.๑) ไฟฟ้า

- การให้บริการไฟฟ้า มีผู้ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๕๔๑,๖๔๒ ราย

๓.๒) ประปา

- การให้บริการประปามีผู้ใช้น้ำประปา จำนวน ๑๙๕,๐๖๐ ราย

๓.๓) โทรศัพท์

- การให้บริการโทรศัพท์มีบริการ จำนวน ๑๘๘,๐๕๔ เลขหมาย

๓.๔) การคมนาคม

- ทางบก เส้นทางกรุงเทพ (ธนบุรี - ปากท่อ) - สมุทรสาคร - สมุทรสงคราม (เพชรเกษม) - เพชรบุรี - ประจวบคีรีขันธ์

- ทางรถไฟ ใช้ขบวนรถไฟสายใต้ คือ เริ่มจากสถานีรถไฟหัวลำโพง (กรุงเทพ-หัวลำโพง) และสถานีรถไฟธนบุรี (บางกอกน้อย) ผ่านนครปฐม ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ อีกเส้นทางหนึ่งเป็นขบวนรถไฟท้องถิ่นเริ่มจากสถานีวงเวียนใหญ่-มหาชัยจังหวัดสมุทรสาคร และจากสถานีบ้านแหลมจังหวัดสมุทรสงคราม-แม่กลองจังหวัดสมุทรสงคราม

- ทางน้ำ มีท่าเทียบเรือสินค้าขนาดใหญ่ ได้แก่ ท่าเรือประจวบคีรีขันธ์ และท่าเทียบเรือประมงในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด ส่วนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดสมุทรสงครามการทางคมนาคมขนส่งทางน้ำภายในจังหวัด

- ทางอากาศ มีเฉพาะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เท่านั้น คือ สนามบินหัวหิน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

จากการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบกับการพิจารณาความต้องการของภาคประชาชน สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของกลุ่มจังหวัด (SWOT) จากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในกลุ่มจังหวัดได้แก่ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจ เอกชน และภาครัฐ โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลยุทธศาสตร์ตั้งแต่ยุทธศาสตร์ระดับชาติ ยุทธศาสตร์ระดับภาค สามารถจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มและจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

๑.๑) วิสัยทัศน์

“ฐานเพื่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม อาหาร และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

๑.๒) ความท้าทายที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด

(๑) ที่อยู่อาศัยของสัตว์ทะเลถูกทำลายลงจึงต้องสร้างแหล่งที่อยู่อาศัย (ปะการังเทียม) สัตว์ทะเลมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืน

(๒) ความเชื่อมโยงของการท่องเที่ยวและพื้นที่เศรษฐกิจยังไม่ครอบคลุม

(๓) พื้นที่ชายทะเลถูกกัดเซาะ เฉลี่ยปีละ ๕ เมตร จึงต้องดำเนินการป้องกันและแก้ไขอย่างเร่งด่วน

(๔) มีแมลงศัตรูพืช(มะพร้าว) ระบาดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

๑.๓) พันธกิจ

(๑) สร้างและฟื้นฟูทุนธรรมชาติและทรัพยากรน้ำ เพื่อเป็นฐานในการลงทุนทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และการท่องเที่ยว

(๒) สร้างระบบเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว พื้นที่เศรษฐกิจ และการค้าชายแดนสู่ AEC

(๓) ลดความรุนแรงปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง

(๔) ลดการระบาดของแมลงศัตรูพืช (มะพร้าว)

๑.๔) เป้าประสงค์

(๑) เพิ่มพื้นที่แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ

(๒) การระบาดของแมลงศัตรู(มะพร้าว)ลดลง

(๓) แหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่เศรษฐกิจมีความเชื่อมโยงเป็นระบบสู่ AEC

(๔) การกัดเซาะชายฝั่งทะเลได้รับการแก้ไขอย่างยั่งยืน

๑.๕) ตัวชี้วัดผลสำเร็จหลัก (Key Performance Indicators : KPI) ที่ตอบสนองต่อประเด็นความท้าทาย

(๑) จำนวนแห่งปะการังเทียม

(๒) ระยะทางก่อสร้างถนนเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่เศรษฐกิจ

(๓) จำนวน MOU ความร่วมมือการท่องเที่ยวและการค้าชายแดน ณ จุดผ่านแดนถาวรไทย-เมียนมาร์

(๔) ความยาวแนวป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล

(๕) ร้อยละที่ลดลงของพื้นที่ระบาดของศัตรูพืช(มะพร้าว)

(๖) ร้อยละของความพึงพอใจในการดำเนินโครงการของกลุ่มจังหวัด

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การสร้างต้นทุนทางทรัพยากรเพื่อการลงทุน

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ สร้างปะการังเพื่อเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำ

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ พัฒนาขีดความสามารถในการกำจัดแมลงศัตรูพืชและถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตพืชปลอดภัยให้แก่เกษตรกร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ความเชื่อมโยงของการท่องเที่ยวและพื้นที่เศรษฐกิจสู่ AEC

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ ก่อสร้างถนนเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและพื้นที่เศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ สร้างความสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวและการค้า ณ จุดผ่านแดนถาวร ไทย - เมียนมาร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การกักเซาะชายฝั่งทะเล

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ ปักไม้ไผ่ชะลอคลื่น

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ สร้างเขื่อนกันทรายและคลื่น

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ เรียงหินใหญ่กันคลื่น

๑.๔ แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

๑. วิสัยทัศน์ : เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สัมผัส มะพร้าวที่หนึ่งของโลก ประตุการค้าด่านสิงขร สังคมผาสุก

๒. พันธกิจ

(๑) พัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงคุณภาพบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัด

(๒) ผลักดันจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านการผลิต การแปรรูปสัมปรัต มะพร้าว และสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก

(๓) ส่งเสริมและพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวด้านสิงขรและอาเซียน

(๔) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นสังคมที่มีความมั่นคงและมีคุณภาพตามวิถีและภูมิปัญญาไทย

(๕) สร้างความสมดุลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ (เรียงตามความสำคัญ)

(๑) เสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัดสู่นานาชาติ
(๒) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านการผลิตและแปรรูปสัมปรัต มะพร้าว และสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก

(๓) ส่งเสริมและพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวด้านสิงขรและอาเซียน

(๔) เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีภูมิปัญญาไทย

(๕) เสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. เป้าประสงค์รวม

เป้าประสงค์ ๑ สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรม และการค้าชายแดน

เป้าประสงค์ ๒ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสร้างความมั่นคงทางสังคมให้ทั่วถึงรวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความมั่นคงบริเวณชายแดน

เป้าประสงค์ ๓ เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕ แผนพัฒนาอำเภอบางสะพานน้อย

อำเภอได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอบางสะพานน้อย เพื่อนำไปพัฒนาในแต่ละพื้นที่ ดังนี้

“ เป็นเมืองแห่งการขายผลผลิต ขายความคิด ขายปัญญา พัฒนาระบบท่องเที่ยว สร้างความกลมเกลียวให้บ้านน่าอยู่ เปิดประตูเศรษฐกิจโลกาภิวัตน์ ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอบางสะพานน้อย

๑. พัฒนาอำเภอบางสะพานน้อยให้เป็นพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่ทันสมัย
๒. ลดต้นทุนการผลิตทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว
๓. ขายความคิด ขายปัญญา
๔. พัฒนาการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน
๕. ฟื้นฟูอนุรักษ์ทะเลไทย
๖. พัฒนารายได้อย่างมีความสุข

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางสะพาน

๒.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลบางสะพาน ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอุดมคติ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ความหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ยึดเหนี่ยวเศรษฐกิจพอเพียง ทุกเสียงมีส่วนร่วมในการบริหารงานใช้หลักธรรมาภิบาลเพื่อประชาชน นำไปตำบลน่าอยู่อย่างยั่งยืน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๖ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านส่งเสริมรายได้และการผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาสังคม การศึกษาและคุณภาพชีวิตอย่างพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาระบบบริการงานให้มีความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการพัฒนาด้านการพัฒนาทางคมนาคม แหล่งน้ำ และสาธารณสุข

๒.๓ พันธกิจ

๑. เศรษฐกิจชุมชนโดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ การเกษตร และการท่องเที่ยวให้เข้มแข็งและแข่งขันได้

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีพตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาการศึกษา การสาธารณสุข การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุล และเกิดประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

๕. พัฒนาองค์กรและสร้างเครือข่ายการพัฒนาทุกภาคส่วนให้ทันสมัย โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๖. พัฒนาโครงข่ายระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณสุข และระบบป้องกันบรรเทาสาธารณภัยให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ

๒.๔ เป้าประสงค์

(๑) ขุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร

(๒) พัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๓) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษาในสังกัด อบท.

(๔) พัฒนาและเตรียมบุคลากรด้านการศึกษา

(๕) สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือและประกอบการศึกษา

(๖) ส่งเสริมการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

(๗)...

- (๗) ประชาชนได้ใช้เส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐาน ปลอดภัยใช้งานได้
(๘) ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิต
(๙) สนับสนุนการทำเกษตรทางเลือก
(๑๐) ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ
(๑๑) ส่งเสริมพัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชนสตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
- (๑๒) สนับสนุนและประสานรัฐบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับเพื่อป้องกันและให้มีการปราบปรามและแก้ไขปัญหาการเสพติด
- (๑๓) สนับสนุนการจัดตั้งกองทุน และเพิ่มสวัสดิการ
- (๑๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้การรักษายาบาลประชาชนในระดับตำบล หมู่บ้าน และชุมชนที่มีคุณภาพและมาตรฐาน
- (๑๕) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในระดับหมู่บ้านและชุมชน ให้มีสุขภาพแข็งแรง
- (๑๖) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาโครงสร้างคุณภาพชีวิตพื้นฐาน
- (๑๗) ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง
- (๑๘) ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ
- (๑๙) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่น
- โคราช
- (๒๐) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมลานกีฬาชุมชน และจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- (๒๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมการบริหารงาน
- (๒๒) ส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- (๒๓) ส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรในหน่วยงานให้ ศึกษา/อบรม หลักสูตรต่างๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- (๒๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบเตือนภัยธรรมชาติ และภัยพิบัติต่าง ๆ
- (๒๕) ส่งเสริมและสนับสนุน และร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงาน มูลนิธิการกุศลและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย
- (๒๖) ส่งเสริมสนับสนุน และร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ในการพัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลอง และป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์
- (๒๗) ส่งเสริมสนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในการรณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ
- (๒๘) ส่งเสริมสนับสนุนและสร้างความร่วมมือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำระบบกำจัดขยะรวม

๒.๓ ตัวชี้วัด

- (๑) ประชาชนมีแหล่งกักเก็บน้ำใช้สำหรับอุปโภค บริโภคและการเกษตรอย่างพอเพียง
- (๒) ประชาชนในตำบลบางสะพานมีรายได้เพิ่มขึ้น
- (๓) โรงเรียน สพฐ. ๔ แห่ง ได้รับการสนับสนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริมนม
- (๔) เด็กและเยาวชนได้ร่วมกิจกรรม

- (๕) ผู้ดูแลเด็กเล็กได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
- (๖) เด็กเล็กได้มีความรู้ และมีทักษะเพิ่มขึ้น
- (๗) มีวัสดุ อุปกรณ์ การเรียนการสอนอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
- (๘) อาสาสมัครในการช่วยเหลือชุมชนและประสานงานในชุมชน
- (๙) ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ๕%
- (๑๐) ส่งเสริมสวัสดิการสังคม สงเคราะห์ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ๘ หมู่บ้าน
- (๑๑) กลุ่มสตรี อสม. ได้ทำกิจกรรม ร่วมกัน และสร้างความสามัคคี
- (๑๒) ประชาชนได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง ๘ หมู่บ้าน
- (๑๓) จัดวางผังเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามมาตรฐาน
- (๑๔) ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง ๘ หมู่บ้าน
- (๑๕) ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ
- (๑๖) ส่งเสริมขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ๘ หมู่บ้าน
- (๑๗) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมลานกีฬาชุมชนและจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ ทั้ง ๘

หมู่บ้าน

(๑๘) ส่งเสริมการเลือกตั้งตามระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยและตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
ทั้ง ๘ หมู่บ้าน

(๑๙) การจัดระเบียบโครงสร้างการบริหารจัดการภายในองค์กรให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้เกิด
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น ๘ หมู่บ้าน

(๒๐) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมการบริหารงาน

(๒๑) ส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของประชาชนตาม
หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ๘ หมู่บ้าน

(๒๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบเตือนภัยธรรมชาติและภัยพิบัติต่างๆ ๘ หมู่บ้าน

(๒๓) ส่งเสริมการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยและบรรเทาสาธารณภัยประจำหมู่บ้าน/ตำบลและ
ทีมกู้ชีพกู้ภัยตำบล ๖ หมู่บ้าน

(๒๔) สนับสนุนให้มีวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการป้องกันและการช่วยเหลือเมื่อเกิดภัยพิบัติ

(๒๕) เพื่อทัศนียภาพที่สวยงามประชาชนเห็นประโยชน์ของการปลูกป่า

(๒๖) ส่งเสริมสนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนใน
การณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของ ๘ หมู่บ้าน

(๒๗) การกำจัดขยะ สิ่งปฏิกูลอย่างถูกวิธี ๘ หมู่บ้าน

๒.๔ คำเป้าหมาย

(๑) มีแหล่งน้ำพอเพียงต่อการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตร

(๒) การศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน และเกิดการเรียนรู้ต่อเนื่อง

(๓) ประชาชนมีทักษะในการประกอบอาชีพด้านเกษตร

(๔) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๕) ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุข มีสุขภาพแข็งแรง

(๖) ประชาชนได้ใช้เส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐาน ปลอดภัย

(๗) ประชาชนได้ร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการของ

ท้องถิ่น

- (๘) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรฐานสากลดีขึ้น
- (๙) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๑๐) สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ

- แนวทางที่ ๑ พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวและบริการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้มาท่องเที่ยว
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาสนับสนุนและส่งเสริม กิจกรรมด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามเทศกาลงานประเพณี รวมถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และสุขภาพ
- แนวทางที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยบูรณาการร่วม กับจังหวัดและหน่วยงานอื่น
- แนวทางที่ ๔ พัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์ ระบบข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับท่องเที่ยว
- แนวทางที่ ๕ สนับสนุนส่งเสริม และประสานงานร่วมกับหน่วยงานราชการอื่น และภาคเอกชนในชีวิตและทรัพย์สิน การโฆษณาการ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาส่งเสริมรายได้และการผลิต

- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพที่มั่นคง และมีรายได้เพิ่มขึ้นตามกระบวนการเรียนรู้ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามเทศกาลงานประเพณี รวมถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และสุขภาพ
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาสินค้า OTOP ทั้งการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์คุณภาพการจำหน่ายสินค้า
- แนวทางที่ ๔ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดตั้งตลาดกลาง เพื่อจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรและกสิกรรม รวมถึงการดูแลราคาผลผลิต
- แนวทางที่ ๕ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการเกษตรแบบยั่งยืน โดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์แบบชีวภาพและการเกษตรที่ปลอดภัยจากสารพิษ
- แนวทางที่ ๖ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคม การศึกษาและคุณภาพชีวิตอย่างพอเพียง

- แนวทางที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพคน ครอบครัวและชุมชนในเข้มแข็ง และสามารถพึ่งตนเองได้
- แนวทางที่ ๒ สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มองค์กร หน่วยงานการจัดกิจกรรมในชุมชน
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- แนวทางที่ ๔ จัดระเบียบสังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย
- แนวทางที่ ๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

แนวทาง...

- แนวทางที่ ๖ พัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชน ให้มีการกระจายตัวอย่างทั่วถึงส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มรายได้แก่ประชาชน ส่งเสริมแนวทางตามเศรษฐกิจพอเพียง
- แนวทางที่ ๗ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ เอกชนในการพัฒนา ชุมชนเมืองชนบท
- แนวทางที่ ๘ พัฒนาคุณภาพ การศึกษาในระบบและนอกระบบ ให้ได้มาตรฐาน การศึกษาของชาติ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนได้รับการศึกษาขั้น พื้นฐานอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ
- แนวทางที่ ๙ อนุรักษ์ ป่าไม้ พืช ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- แนวทางที่ ๑๐ ส่งเสริม การพัฒนาด้านกีฬา และการนันทนาการให้ประชาชนมีสุขภาพ แข็งแรง
- แนวทางที่ ๑๑ การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้ได้มาตรฐาน
- แนวทางที่ ๑๒ พัฒนาระบบป้องกันความปลอดภัยการบรรเทาสาธารณภัยให้มี ประสิทธิภาพ
- แนวทางที่ ๑๓ ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการแก้ไข ป้องกันการดูแล รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ โดยส่งเสริมการให้ความรู้ การอบรม และประชาชนในท้องถิ่น อาสาสมัคร ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นต้น
- แนวทางที่ ๑๔ ส่งเสริมการจัดสวัสดิการ คุ่มครองเด็กและเยาวชน และการสงเคราะห์ ผู้สูงอายุ เด็ก และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- แนวทางที่ ๑ การพัฒนานุรักษ์พันธุ์พืช ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และใช้ ประโยชน์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
- แนวทางที่ ๒ สร้างจิตสำนึก และส่งเสริมมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนใน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- แนวทางที่ ๓ จัดระบบการจัดการน้ำเสีย และการจัดการขยะในครัวเรือนและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านระบบบริการงานให้มีความเป็นเลิศ

- แนวทางที่ ๑ พัฒนาการบริหาร แบบบูรณาการระหว่างองค์กร ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์ยิ่งขึ้น
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาส่งเสริมให้ความรู้ ด้านการเมือง การปกครองระบบประชาธิปไตย แก่บุคลากรและผู้นำท้องถิ่นทุกรูปแบบ
- แนวทางที่ ๓ พัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
- แนวทางที่ ๔ พัฒนาความรู้ ความสามารถ สมรรถนะของบุคคล และองค์กรให้อยู่ใน ระดับมาตรฐานที่สามารถยอมรับได้
- แนวทางที่ ๕ พัฒนาปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงานและและการจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ

แนวทาง...

- แนวทางที่ ๖ พัฒนาระบบจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ครอบคลุมทั่วถึงมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม
- แนวทางที่ ๗ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารและพัฒนายึดหลักการตามแนวการบริหารการจัดการที่ดี
- แนวทางที่ ๘ พัฒนาเสริมสร้างความพึงพอใจและความมั่นคงให้แก่ประชาชนผู้รับบริการ
- แนวทางที่ ๙ พัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อบริการประชาชน
- แนวทางที่ ๑๐ พัฒนากฎเกณฑ์การปฏิบัติราชการของ อบท.ให้มีความเป็นเลิศ
- แนวทางที่ ๑๑ จัดทำและปรับปรุงข้อมูลของ อบต.

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการพัฒนาทางคมนาคม แหล่งน้ำ และสาธารณสุขภิบาล

- แนวทางที่ ๑ การพัฒนาเส้นทางคมนาคม ให้สามารถใช้ในการสัญจรไป – มา อย่างสะดวก รวดเร็วเชื่อมโยงเส้นทางหลัก ระหว่างอำเภอ และตำบลและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมในแหล่งชุมชนให้ได้มาตรฐานมั่นคงถาวรและเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณสุขการ การขยายเขตให้บริการ ไฟฟ้า ประปา
- แนวทางที่ ๓ พัฒนาปรับปรุง แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรม และการอุปโภคบริโภค ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันอุทกภัย
- แนวทางที่ ๔ การพัฒนาส่งเสริมการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัด และนำระบบผังเมืองมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- (๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- (๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- (๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- (๔) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
- (๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ แผนงาน

- ๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป
- ๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน
- ๓) แผนงานการศึกษา
- ๔) แผนงานสาธารณสุข
- ๕) แผนงานเคหะและชุมชน
- ๖) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- ๗) แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ
- ๘) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
- ๙) แผนงานงบกลาง

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางสะพาน มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (S : Strength-s)

- มีภูมิปัญญาท้องถิ่นและมีผู้ทรงคุณวุฒิหลายคน
- มีแหล่งพัฒนาคน คือ มี โรงเรียน ๔ แห่ง และวัด ๑ แห่ง สำนักสงฆ์ ๒ แห่ง
- ประชาชนให้ความร่วมมือกับ อบต.เป็นอย่างดี
- มีถนนทางหลวงผ่าน
- ผู้นำท้องถิ่นให้ความร่วมมือในการทำงานและพัฒนาเป็นอย่างดี มีวิสัยทัศน์กว้างไกล

จุดอ่อน (W)

- เนื่องจากเป็นพื้นที่ราบลุ่ม จึงเกิดน้ำท่วมขังได้ง่ายในช่วงฤดูฝน
- มีการรวมกลุ่มเศรษฐกิจชุมชนแต่ยังไม่เข้มแข็ง ตลอดจนขาดความต่อเนื่องในการบริหารงาน
- ขาดสถานที่ในการจำหน่ายสินค้าชุมชน
- งบประมาณมีไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ

โอกาส (O : Opportunity)

- มีนโยบายภาครัฐที่เอื้อต่อการพัฒนา
- มีหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนการดำเนินงานของ อบต.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาที่

สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน

อุปสรรค (T :

- แนวโน้มโรงงานขยายตัวเข้าสู่พื้นที่มากขึ้น ทำให้เกิดมลภาวะ
- ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้เยาวชนและประชาชนลี้มรากฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่และหันไปนิยมวัฒนธรรมบริโภคมากขึ้น
- มีการอพยพย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่ในพื้นที่และมีการขยายตัวของประชากรอย่างรวดเร็ว ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางสะพาน นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๑. การพัฒนาการ ท่องเที่ยวและ เศรษฐกิจ	๑) ไฟฟ้าส่องสว่างทาง และที่สาธารณะยังไม่ สามารถดำเนินการ ครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่ สาธารณะในเขต อบต.	- ทางและที่สาธารณะมี แสงสว่างเพียงพอ ประชาชนได้รับความ สะดวกในการสัญจรไป มาและป้องกันการเกิด อาชญากรรมได้
	๒) ประชาชนไม่มีการ วางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขต เทศบาล	- ประชาชนสามารถวาง แผนการดำเนินงานได้ เอง
	๓) ขาดแหล่งเงินลงทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขต อบต.	- มีแหล่งเงินทุนในการ ทำกิจการและประกอบ อาชีพ
	๔) ในเขต อบต. ไม่มี แหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขต อบต.	- มีแหล่งท่องเที่ยวใน เขต อบต. และส่งเสริม กิจกรรมการท่องเที่ยว เพิ่มมากขึ้น
๒. การพัฒนาด้าน ส่งเสริมรายได้และ การผลิต	๑) ผลผลิตทางการเกษตร ราคาตกต่ำ ระยะทางใน การขนส่งผลผลิตไกลจาก แหล่งรับซื้อ	- การรวมกลุ่มต่อรองกับ พ่อค้าคนกลาง	- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	๒) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพ สูงขาดแคลนการจ้างงาน	- การเพิ่มค่าแรงให้ เหมาะสมกับการทำงาน	- ผู้ประกอบอาชีพ รับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้นเหมาะสม กับค่าครองชีพ มีการ จ้างงานมากขึ้น
	๓) ครั้วเรือนยังมีรายได้ เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท	- เพิ่มช่องทางในการ ประกอบอาชีพ	- ประชาชนที่มี รายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน	- ไม่มีครัวที่ตกเกณฑ์ มาตรฐานรายได้
๓. การพัฒนาสังคม การศึกษาและ คุณภาพชีวิตอย่าง พอเพียง	๑) การศึกษาสื่อการเรียน การสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับ การศึกษาต่อในระดับที่สูง กว่าชั้นพื้นฐาน และขาด งบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขต อบต.	- มีสื่อการเรียนการสอน ที่พอเพียง เด็กนักเรียน ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณใน การศึกษาเล่าเรียน

ดาน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	๒) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ ตามลำพัง และรับภาระใน การดูแลเด็ก	- การได้รับการดูแลเด็ก และผู้สูงอายุ	- ผู้สูงอายุและเด็ก ในเขต อบต.	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับ การดูแลที่ดี
	๓) ผู้พิการไม่ได้รับความ ช่วยเหลือในดำรงชีวิต	- การได้รับการดูแลผู้ พิการ	- ผู้พิการในเขต อบต.	- ผู้พิการได้รับความ ช่วยเหลือใน การ ดำรงชีวิตและทั่วถึง
	๔) ประชาชนในพื้นที่บาง รายมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง แข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ที่ได้รับความเดือน ร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ มั่นคงแข็งแรง
	๕) มีการระบาดของโรค อุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขต อบต.	- ในพื้นที่ไม่มีการระบาด ของโรคอุบัติใหม่ ทร ระบาด โรคติดต่อ
	๖) ประชาชนในพื้นที่ป่วย เป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่ เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน	- ด้านการแพทย์	- ประชาชนกลุ่ม เสี่ยงและผู้ป่วย	- ประชาชนหายจากการ เจ็บป่วย
	๗) ประชาชนบริโภค อาหารที่ปลอดภัย	- ด้านสาธารณสุข	- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนทราบและ สามารถเลือกบริโภค อาหารที่ปลอดภัยได้ ถูกต้อง
	๘) มีการขยายตัวของ ประชากรเพิ่มมากขึ้นทำ ให้เกิดการขยายตัวของ อาคารบ้านเรือนทำให้เกิด เป็นชุมชนแออัด	- ประชากร	- พื้นที่ในเขต อบต.	- ควบคุมการก่อสร้าง อาคารบ้านเรือนการ พิจารณาออกใบอนุญาต เพื่อไม่เกิดปัญหาจาก การก่อสร้างอาคาร
	๙) เยาวชนและวัยรุ่นติด เกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้า สาเสพติด และตั้งครุฑ ก่อนวัยอันสมควร	- เยาวชนและวัยรุ่นใช้ เวลาว่าง ให้ เป็น ประโยชน์	- เยาวชนและวัยรุ่น ในเขต อบต.	- เยาวชนและวัยรุ่นมี อนาคตที่ดี
	๑๐) ประชากรอายุตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป ไม่ได้ตรวจ สุขภาพประจำปี	- การได้รับการตรวจ สุขภาพ	- ประชาชนในเขต อบต. ที่อายุ ๓๕ ขึ้นไป	- ประชาชนที่อายุ ๓๕ ขึ้นไปได้รับการตรวจ สุขภาพทุกคน

ดาน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	๑๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญหาท้องถิ่นถูกกลืนเลือน ไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญหาท้องถิ่น ถูกกลืน เลือนไปมาก	- ประชาชนในเขต อบต.	- ยกย่อง เชิดชูคนดีหรือ ปราชญ์ชาวบ้านใน โอกาสต่างๆ เพื่อเป็น ตัวอย่างแก่เยาวชนและ ประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพ ณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูกกลืนและคงอยู่สืบไป
๔. การพัฒนาด้ านการบริหารจั ตการทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑) ปริมาณขยะและน้ำ เสียเพิ่มมากขึ้น	- ปัญหามลพิษทาง อากาศ	- ในเขต อบต.	- ปริมาณขยะและน้ำ เสียถูกกำจัดให้หมดด้วย วิธีการที่ถูกต้อง
	๒) พื้นที่ป่าภายในเขต อบต. มีน้อย	- เพิ่มพื้นที่ป่า	ในเขต อบต.	- เพิ่มพื้นที่ป่า ต้นไม้ให้ มากขึ้น
	๓) ปัญหาขยะในทะเลเพิ่ม มากขึ้น	การใช้ทรัพยากรอย่าง สิ้นเปลือง	ทะเลในเขต รับผิดชอบ	- ปริมาณขยะในทะเล ลดลง
	๔) มีปัญหาเรื่องขยะและ สัตว์เลี้ยวเพิ่มมากขึ้นส่ง กลิ่นเหม็นรำคาญ	ด้านสิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและ ชุมชนในเขตพื้นที่ อบต.	- ปัญหาขยะและสัตว์ เลี้ยวลดลง ประชาชน สามารถกำจัดขยะและ มูลสัตว์ได้โดยไม่ส่งผล กระทบต่อชุมชน
๕. การพัฒนาด้ านระบบบริการ งานให้มี ความเป็นเลิศ	๑) ประชาชนบางส่วนยัง ขาดความรู้เกี่ยวกับระบบ การทำงานของ อบต.	- การขาดความรู้ ความ เข้าใจที่ถูกต้อง	- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น และ สามารถเสนอแนว ทางการแก้ไขปัญหาที่ เกิดขึ้นในหมู่บ้าน
๖. การพัฒนาด้ านการพัฒนาก ารคมนาคม แหล่งน้ำ และสาธารณูป โภค	๑๒) การจราจรบนถนนมี เพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิด อุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจรไป มาบนถนน	มีระบบควบคุม การจราจร เช่น ติดตั้ง สัญญาณจราจรเพื่อ เตือนให้ระมัดระวัง
	๓) ถนนในตำบลยังเป็น ถนนดิน ถนนลูกรัง และ เป็นหลุมเป็นบ่อ	- ถนน	- ทางและที่ สาธารณะในเขต อบต.	- มีถนนให้ประชาชนได้ สัญจรไปมาสะดวก
	๔) ประชาชนต้องการ เส้นทางในการสัญจรไปมา เพิ่มมากขึ้นและ อบต. ไม่ สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากงบประมาณมีไม่ เพียงพอ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่ เป็นสาธารณะและ ประชาชนมีความ ต้องการให้ ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการ คมนาคมเพียงพอและ ประชาชนได้รับความ สะดวกในการสัญจรไป มา

ดาน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อขัดแย้งและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	๒) หมู่บ้านขยายมากขึ้น ระบบระบายน้ำยังไม่ เพียงพอ	- ร้าง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ใน อบต.	- มีรางระบายน้ำ สามารถระบายน้ำได้ สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่ง กลิ่นเหม็นก่อความ รำคาญ
	๕) ประชาชนบาง ครัวเรือนบริโภค-บริโภค น้ำที่ยังไม่สะอาดและมี สิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มี ตะกอน	- การอุปโภค-บริโภค	- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนบริโภคน้ำที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ
	๖) เป็นพื้นที่ที่มีดินเค็ม และน้ำใต้ดินเป็นน้ำเค็ม หรือมีรสกร่อย ไม่สามารถ ใช้ในการเกษตรและ อุปโภค-บริโภคได้	- ดินและน้ำใต้ดิน - สิ่งแวดล้อม	- พื้นที่ในเขต อบต.	- ปัญหาเรื่องดินเค็ม ลดลง จัดหาแหล่งน้ำ จากแหล่งอื่นเพิ่มมากขึ้น